

της Κ¹, που αποτελεί την αιτιολογία για την εξάλειψη του αξιοποίνου.
στ. 21-24 Αίτηση συγγνώμης με εξευτελιστικό για τον δράστη τρόπο –γονατίζοντας μπροστά στο Κριτήριο.

στ. 24-26 Δεν πρόκειται για άρση του αδίκου, αλλά για εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξης. Σε περίπτωση υποτροπής, ο δράστης θα υποστεί πλήρως τις κυρώσεις².

Δεν επήλθε δικαστικός συμβιβασμός³, διότι δεν υπήρξε πρόκληση του δράστη από το δύμα –οπότε θα μπορούσε να χωρήσει αμοιβαία υποχώρηση των μερών.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 239-240.
2. Πρβλ. Θ. 26(1690) § 3 (ό.π., 298-299), όπου απειλείται εκκοπή της γλώσσας για συκοφαντική δυσφήμιση μέλους ως ψεύτη, και χρηματική ποινή 12 F εάν συκοφαντηθεί ως «πόρνος». Για άλλες ειδικές περιπτώσεις δυσφημίσως απειλείται χρηματική ποινή 12 έως και 200 F, βλ. π.χ. Θ. 19(1663), 22(1666) §§ 1, 8 (ό.π., σσ. 283-284, 287, 289).
3. Βλ. ό.π., σ. 240 σημ. 446, λανθασμένο χαρακτηρισμό αυτής της αποφάσεως ως δικαστικού συμβιβασμού.

66

1764/II/9

χ. Θωμά Βελλερά

978/φφ 31r-v

σχ. 29, 30-32, 36, 107-108

Απόφαση οριστική. Έφεση και αντέφεση στο Θησαυροφυλάκιο της Τρανσυλβανίας. Παραπομπή της υποδέσεως στην Κ. Παρουσία εκπροσώπου του Θησαυροφυλακίου στη δίκη. Αναπροσαρμογή επιτοκίου χρεωστικής ομολογίας. Η εκκρεμοδικία αναστέλλει την τοκοφορία της οφειλής. Πρακτικό αιτήσεως αντιγράφου.

// 1764 φεβρουαρί(ου) 9 Σιμπήν<ι>

²/ Έπροτοστολοίσεν κατέμπροσθεν ήμῶν τῶν ὑποκάτωθεν γεγρα³/μένων ὁ Κὺρ Διμήτρης Σουῖφρας μὲ μίαν ἰστάντζιαν ὅπου ἔ⁴/δοσεν ὁ Γιόργης Κλείς καστριανὸς (εἰ)ς τὸ τίμιον τεσα<ου>ρα<ου>ριάτον ⁵/ διὰ τὸ χρέος ὅπου τοῦ ἐχρεωστοῦσεν ὁ Κὺρ Μίτρος Γεωργί(ου) καὶ Δη⁶/μίτρης Σουῖφρας ἀπὸ τοὺς 1751 φλορίντζια οὐγκρικα F 500 ⁷/ καὶ πολώταται φοραῖς τὰ ἐζήτησεν ὡς φαίνονται ὅπισθεν εἰς τὸ ⁸/ προτόκολόνμας || [φ]ύλλ<ον> 3[3].¹ || ὥστε ὅπου (εἰ)ς τοὺς 1761 αὐγούστ(ου) 8 ἐπλέροσεν ὁ ⁹/ ἄνωθεν Μίτρος Γεωργί(ου) τὸ μερτικὸν του F 350 ὅπου ἔγινε μαζὶ μὲ τὸ ¹⁰/ διάφορὸν τους. ὕστερον δὲ ζητῶντας τους τὰ ἐποίλιπα ἀπὸ τὸν κὺρ

Σου¹¹ /φραν καὶ παρισιάζοντας πολώτατες φοραῖς (εἰς) τὸ κριτήριονμας ¹²/ ὡς φαίνεται καὶ (εἰς) τὸ ντελιμπεράτο[υ] ὅπου τοὺς ἐδώθ(ει) (εἰς) τοὺς 1762 ¹³/ (εἰς) ταῖς 26 τοῦ ἰουλί(ου)², κατὰ τὸ νέο, διὰ νὰ παρῖ[α]σιασθοῦν (εἰς) τὸ ¹⁴/ ἔνδοξον τεξε<ου>ρα[ου]ριάτο καὶ δίδοντας το μέσα, καὶ δίδοντας καὶ ὁ ἄνω¹⁵ /θεν καστριανὸς ἰστάντζια (εἰς) τὸ ἔνδοξον τεξα<ου>ρα[ου]ριάτον μᾶς ἤλ¹⁶ /θεν προσταγὴ ὡς φαίνεται (εἰς) τὴν ἰστάντζιάν του ὀπισθεν (εἰς) τοὺς 1763 ¹⁷/ 9 σεμπτεμβρίου, προστάζωντάς μας διὰ νὰ τοὺς δικαιώσωμεν καὶ νὰ τοὺς ¹⁸/ ἀποφασίσωμεν (εἰς) διωρίαν ἡμερῶν 19, ὅμως {μὲ τὸ νὰ} ἔτρεξεν ¹⁹/ ἡ ὑπόθεσις ἕως τὴν σήμερον μὲ τὸ νὰ μὴν ἤχαμεν καιρὸν. ²⁰/ σήμερον δὲ συναθρισθέντες ἐδῶ< > ὄντας ἀραδιασμέν(ος) ἀπὸ ²¹/ τὸ ἔνδοξον τεξα<ου>ρα[ου]ριάτο καὶ ὁ κύρ Κίμπλιν[βλα] Φράν[α] | τζίσκο²² / διὰ νὰ εἶναι παρὼν< > καὶ ἐξετάζοντας τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλουνοῦ τὰ λόγια ²³/ καὶ διὰ τὴν ὄντος πολυλογίαν·, ὁ Κύρ Διμίτρης Σούφρας ἀνάφερεν ²⁴/ καὶ ἀνακάτωνεν καὶ τὸν Μίτρον Γεωργί(ου), (εἰς) τὴν παρὸν κρίσιν, ἔστων²⁵ / τας καὶ νὰ ἔδοσαν διάφορον παρὰν(ου) ἀπὸ τὸ διορισμένον τῆς πατρί²⁶ /δος ταύτης, ἀλλὰ διαβάζοντας τὴν ὁμολογίαντους καὶ βλέπωντας ²⁷/ ὅτι ὁ ἄνωθεν Μίτρος Γεωργί(ου) νὰ ἐπλέρωσεν τὸ μερτικὸν του τώρα ²⁸/ ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἤγουν ἀπὸ τοὺς 1761 αὐγούστου 8 δὲν ἤμποροῦμεν ²⁹/ διὰ νὰ τὸν ἀνακατώσωμεν. ὅμως διὰ τὸ μερτικὸν του λογα³⁰ /ριάζοντας ἀπὸ τοὺς 1751 ἕως τοὺς 1763 /ἀφίνοντας ἕναν ³¹/ χρόνον μὲ τὸ νὰ (εἶ)ναι (εἰς) τὴν κρίσιν/ τοῦ τὰ ἐλογαριάσαμ(εν) // ὅλα πρὸς ἕξι τὰ ἑκατὸ κατὰ τὴν πατρίδαν ταύτην καὶ ²/ μὲν(ει) ἀκόμα νὰ τοῦ χρεωστᾷ ὁ Κύρ Διμίτρης Σούφρας τοῦ κύρ ³/ Γεωργί(ου) Κλέϊ καλταράρι F 266 ' '56 ὥστε ὅπου τοῦ δίδωμεν ⁴/ διωρία (εἰς) 21 ἡμέραις διὰ νὰ τὰ πλερόση καὶ οὕτως ἔγινε. καὶ ἔστω.

⁵⁻¹¹ / Μανικάτης· σαφράν(ος) νῦν· προεστ(ός) mp, In Pra<e>sentia mea ad Mandatum Ex(cellen)tt(issi)mi D(omini) D(omi)ni diti Thesaurarii Regii Francisc(us) Kibling de Louvense mp, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, πέτκος πέτρου mp [χ. Ι. Τζίγγου], Ἰωάννης τζήγγ(ου) mp, θωμᾶς βελλερᾶς mp, γιάννης, μαυροδὴ mp, γεόργι(ος) δημητρί(ου)· καπετάν(ος):

¹²/ διαβάζοντας τὴν παρὸν κρίσιν ἐζήτησεν ὁ Κύρ Διμίτρης ¹³/ Σούφρας διορίαν τριῶν ἡμερῶν νὰ δόση τὴν ἀπόκρισιν· ¹⁴/ ἐρχάμενη ἡ διωρία τῶν τριῶν ἡμερῶν ἤρθεν ὁ Κύρ Διμίτρης καὶ ἐζήτη¹⁵ /σεν τὴν κρίσιν ἔξω ἤγουν τὸ ντελιμπεράτο· καὶ τοῦ ἐδόθ(ει).

στ. 14-15 Άσκησις ἐφέσεως καὶ ἀντεφέσεως στὸ Θησαυροφυλάκιο.

στ. 14-22 Αναπομπή τῆς υποθέσεως στὴν Κ με ἐντολή τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ποὺ ορίζει ἐκπρόσωπό του γιὰ νὰ παραστεί στὴ δίκη. Ἡ παρουσία τοῦ παραβιάζει τὴ δικαστικὴ αὐτοτέλεια τῆς Κ³.

στ. 24-26 Τὸ αἶτημα τῆς ἐφέσεως τοῦ Σούφρα ἦταν ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ πραγματευτάδικου ἐπιτοκίου, 10%, στὸ τρέχον τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Τρανσυλβανία 6%. Συνάγεται ὅτι τὴν ἀναπροσαρμογὴ εἶχε ζητήσει ὁ

εκκαλών και για να συμψηφισθεί με τον τόκο που είχε καταβάλει ο συνεταίρος του, ο οποίος είχε εν τω μεταξύ εξοφλήσει το χρέος με το ηυξημένο επιτόκιο, κατά το ποσοστό που του αναλογούσε⁴.

στ. 26-3[φ 31v] Απόρριψη της αναπροσαρμογής του επιτοκίου αναδρομικά, για το τμήμα της οφειλής που είχε εξοφληθεί από τον συνεταίρο του εκκαλούντος, πιθανόν επειδή η επίσημη μεταβολή του επιτοκίου επήλθε μεταγενέστερα (μετά την εξόφληση του χρέους με το επιτόκιο που όριζε η χρεωστική ομολογία), ή απλώς επειδή είχε παρέλθει σχεδόν τριετία. Αναπροσαρμόζεται το επιτόκιο και εκκαθαρίζεται η οφειλή (κεφάλαιο και τόκοι), μόνο κατά το ποσοστό που οφείλει ο εκκαλών.

στ. 4 Προδεσμία εξοφλήσεως συντομότερη από τη συνήθη των έξι εβδομάδων.

στ. 12-15 Αίτηση αντιγράφου για την υποβολή νέας εφέσεως.

1. Σελιδαρίθμηση του I. Αδάμη, που αντιστοιχεί στο φ 19r, κατά την αρίθμηση της Βιβλιοθήκης της ρουμανικής Ακαδημίας (αν. εγγρ. 36/ 13.VII.1762).
2. Πρόκειται για την εγγρ. 36.
3. Βλ. άρθρο 6 του Προνομίου του Λεοπόλδου Α' (1701), ΕΚΣ, σσ. 382 και 389-390.
4. Για τα επιτόκια βλ. ΕΚΣ, σσ. 188-189.

67

1764/III/24

χ. Θωμά Βελλερά

978/φφ 31v-32r

σχ. 38

Απόφαση οριστική. Αγωγή αναγνωριστική δικαιώματος δανειστή. Αντιπροσώπευση και πληρεξουσιότητα. Ένσταση για προνομιακή ικανοποίηση χρεωστικής ομολογίας. Εκχώρηση απαιτήσεως. Χρέος από «συναλλαγματική» ικανοποιείται κατά προτεραιότητα.

¹⁶/ 1764 μαρτί(ου) 24. έπροτοστολοΐσεν ό <μ>πασια Άλέξης Λαζάρ(ου)

¹⁷/ δια μέσου του Θωμά γαμβρου του δια την ύπόδεσιν όπου (εΐ)χεν μέ ¹⁸/ τόν έβραΐον Άβ<ρ>αάμ Βενιαμ[ν] δια κάποιους λουλάδες όπου ό έβραΐος

¹⁹/ έχρωστοΐσεν του Πέτρου Λούγγουλα ήγουν Νικόλα και τα όπρησεν ό <μ>πασια Άλέξης ²⁰/ λέγωντας ότι οί λουλάδες τούς επήρην ό Πέτρος από την έντιμώτητα του και ²¹/ τα έδοσεν του έβραΐ(ου)<.> και έτzi έχοντας να πάρη ό Ιόνης ό φατουρος του ²²/ <μ>πασια Άλέξη από τόν Πέτρον Νικόλα αυτα τα <μ>πάνια όπου του ²³/ έδοσεν τούς λουλάδες και τα όπρησεν (εί)ς τόν έβραΐον μήν ώντας ό Πέτρος ²⁴/ Νικόλα παρόν. και